

Discinctio nona

236

eo q̄ non inueniret filius ei⁹. ⁊ de cōsilio ip̄i
us imperiū repetiuit ⁊ obtinuit. Fact⁹ autē
imparoz videns hoīem dei cōspui ⁊ flagella
ri ⁊c. Nec audēs p̄ter suū iuramentū signa
recognitiōnis exhibere. yberrime etiā inter
epulas flebat. vel etiā quādo sibi illatas iū
rias fieri audiebat. Quādā autē die cū audis
set illū bonū fatuū defunctū. p̄siliit ⁊ ad fu
nus cucurrit flens ⁊ patrē suū p̄clamas re
uelando factū suū. Inuēta est autē q̄dā car
ta in manu ei⁹ in q̄ scriptū erat. q̄s ⁊ vñ esset
⁊ q̄re sic se abiecisset. Imparoz autē ex vna p
te fun⁹ portās eū honorifice sepeliri fecit. ⁊
ip̄m dñs mltōz miraculoz glia decorauit.

Incipit discinctio nona hui⁹ speculi. s. ex
emploz ex diuerfoz auctozum scriptis col
lecta.

Exemplum p̄mum

Egitur i libro de

ortu carthusiensis. quia venerunt
nō diu post fundatiōne ordinis
magni dñi inuisere carthusiā ep̄i scz ⁊ secu
lares ali⁹. ⁊ hoc añ q̄nquagesimā. Uisitantes
igit fratres ipsos ⁊ inueniētes aliq̄s se
nes ⁊ debiles carētie carniū h̄er pietate sua
imponētes. instabāt obnixe apud p̄orem vt
ob reuerentiā ip̄oz de carniū q̄b⁹ tol⁹ mun
dus illo tpe yteref debiles aliq̄d haberēt re
focillamē. allegātes p̄scia p̄ori faciēda m̄
tos doctos viros timuisse de nimia in h̄ or
dine duricia. Nō dñ p̄or tanq̄ magnū ne
phas in israhel abhorēs oīno renuit. Ip̄i q̄i
cedētes sibi in h̄ p̄seipsis saltē afferi carnes
instabāt forzi p̄ter carniū p̄iuū instans eis
carere nolētib⁹. Et h̄ tanq̄ prudētes viri ex
industria sperantes p̄ore p̄sentib⁹ carniū
emollire. Postea assentit p̄or licet inuim
portunitate eoz vice⁹. Igit⁹ uersi vadūt ad
grandinopolim multas ⁊ diuerfas p̄tantis
dñis ⁊ familia adducētes carnes. Mirāda
res. Reuersi aperiuñt sarcine inueniunt il
le carnes in veros ⁊ optimos cōmutate pi
sces. odore. colore. sapore. Quo viso ep̄bila
ratus sp̄sancto p̄or in talia vel similia. p̄u
pit verba. Uideris clare venerandi domini
q̄ dñs nō vult nos carniū vti. Stupent et
dñi ⁊ occasione nacta sic gauisi toti de licen
tia patris ministrāt cōuentui. Et quotquot
illis vescebant infirmi sanati sunt ⁊ p̄fora
ti. Dñi tñ illi venerādī adhuc modice fidei.

de re tam mirabili facta volētes certificari.
mittūt cū quersis illis fidedignos de suis.
Qui reuersi testificati sunt corā deo quomo
do carnifices iurauerūt carnes se veras vñ
didisse ⁊ nullaten⁹ p̄sces. Sicq̄ dñi illi va
ledictis fratrib⁹ recesserūt benedicētes deo
⁊ miraculo quod ⁊ vñdiq̄ p̄dicauerunt de
fratrib⁹ carthusiensib⁹ sancte ⁊ deo deuote
acplacenter viuētib⁹

II

Legit⁹ in scala celi q̄ draco pessim⁹ deno
rabat hoīes ⁊ iumēta. nec p̄ stutē armorum
nec p̄ stutē hoīm expelli poterat. Nō atten
dens q̄dam sanct⁹ ep̄s dicit. Charissimi p̄
draconis nō est fortior q̄ stus demonis. s̄
stus demonis expellit p̄ ordē ⁊ ieiuniū. et
sō affligam⁹ carnē nostrā p̄ ieiuniū ⁊ ordē
vt de⁹ misereat⁹ nostri. Nō cū p̄ decē dies se
cissent. puocato vniuerso plo dicit. Ur co
gnoscat⁹ quanta sit stus ieiunii volo vt oēs
expuatis in peluim. Tūc ip̄e accipiens spu
ta fecit circulū circa draconē. q̄ n̄ valēs egre
di extūc mortu⁹ est ibi. Tūc ille sanct⁹ icēpit
clamare ⁊ dicere. Sicut stus ieiunii corpa
lis interfecit istū draconē. sic virtus ieiunii
sp̄ialis expellit omnē virtutē ⁊ temptatiōne
demonis. Non ieiunetis vt demones q̄ nū
q̄ comedit⁹. sed voluntatē malā seruat. Nō
ieiunetis sicut indei qui de die abstinent. s̄
de nocte crapulis ⁊ immūdicie vacāt. Non
sicut medici qui salutē eoz querunt. nec
sicut auari q̄ conantur bursam replere

III

Legit⁹ in scala celi q̄ quidam p̄latus fuit
q̄ delicis affluēs erat laquidus ⁊ miser nec
medicinis poterat curari. Cū q̄ semel legit⁹
ser q̄ abstinentia erat medicina corpis ⁊ aie ⁊
ip̄e tol⁹ erat corupt⁹ in corpe ⁊ in mente vt
ex vna medicina vtrāq̄ sanitatē haberet. di
misit delicias ⁊ pompas mūdi ac ordinē ci
sterciēsem intrauit. Nō audies q̄dā archie
p̄scop⁹ ad visitandū eū accessit. ⁊ repertiens
ip̄m totalitē curatū dicit sibi. Miros multū
quō delicie ⁊ medicine nocebāt ⁊ sabe ⁊ ole
ra vos curauerūt Libaria abhorrebāt⁹ de
licata. ⁊ nūc comedit⁹ sic lup⁹. Tūc ille r̄ndit
Dñe vez dicit⁹. s̄ ego feci sic facit lup⁹. sicut
facit serpens ⁊ aq̄la ⁊ ceru⁹. Qui dñ granatur
corruptis humorib⁹ ⁊ volūt vetustatē depo
nere abstinet ⁊ ieiunāt. sic ego feci. Aliter sic
illa a veneno. ita ⁊ ego vetustate peccati fu
issem consumptus

B 4